

[Landbrugsministeren.]

pligt til det — men jeg føjede til, at jeg ville have gjort det, hvis der havde været tid dertil, og det beklagede jeg at der ikke var. Det er noget helt andet.

Jeg tror, at den private handel ikke i al almindelighed har noget at beklage sig over i samarbejdet med mig, og den har i øvrigt heller ikke klaget. Jeg agter at administrere de bemyndigelser, der er givet mig, på en sådan måde, at der ikke fra den private handels side vil være berettiget grund til at klage over denne administration.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Aage Fogh i hans betragtninger med hensyn til forligets virkninger, og jeg er også enig med det ærede medlem — det har jeg allerede givet udtryk for — i hans udtalelser om nedlægning af landbrug. Jeg forstår godt, at de konservative vil nedlægge brug, men jeg forstår slet ikke, at partiet venstre vil.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen sagde, at de ærede medlemmer hr. Aage Fogh og hr. Carl Petersen var enige med ham, at de syntes, hans ændringsforslag var gode, og jeg ved ikke hvor meget mere det ærede medlem tilføjede. Hertil vil jeg som min opfattelse sige: hver ting til sin tid. Det er ændringsforslag, der udmærket kan forhandles om; det er slet ikke nye forslag, for så vidt som jeg har drøftet dem gentagne gange også med landbrugets organisationer, men de løser ikke noget i den øjeblikkelige situation for landbruget, og derfor er de ikke anvendelige i denne sammenhæng. Nogle af dem kan selvfølgelig være gode i en anden forbindelse, men så kan vi jo tænke på dem eller på noget tilsvarende, når en anden situation foreligger.

Jeg er helt på det rene med, at behandlingen af disse lovforslag kan give anledning til kritik — jeg tænker her ikke på lovforslagenes indhold, for der kan jo rettes kritik mod ethvert forslag, men på den form, hvorunder forliget er kommet til verden, og den måde, hvorpå de er fremsat og behandlet her i tinget. Nu vel, for mit vedkommende vil jeg da godt sige, at det havde været mere ideelt, hvis jeg havde kunnet fremsætte lovforslag om sådanne foranstaltninger til fremme af landbrugets økonomi, som jeg mener landbruget så

ganske afgjort har et berettiget krav på. Derefter kunne organisationerne henvende sig til folketinget; det ville nok være den ideelle form. Vi kan overveje, om vi skal gøre det sådan, men så skal det selvfølgelig ikke kun være på ét område, men på alle. Det ville betyde en ret revolutionerende nyordning, og jeg er ikke sikker på, at kritikken af en sådan fremgangsmåde ville blive mindre end nu. Hvis jeg havde fremsat sådanne lovforslag uden at have forhandlet med landbrugets organisationer, ja, så tror jeg, at en og anden — også med rette — kunne have kritiseret fremgangsmåden. Det er rimeligt at søge et balancepunkt her — det har vi nok ikke fundet i dette tilfælde, lad mig bare indrømme det, men det må vi stile efter en anden gang.

Det står ikke i lovforslaget, hvordan de forskellige bestemmelser om tilskud efter koantal skal forstås, og jeg tror, det er rigtigt, at det ikke står der, for det må blive landbrugets pligt under vågen offentlig kritik at søge at finde frem til et fordelingsgrundlag, det vil sige den opgørelse af koantallet, der giver størst mulig sikkerhed for, at den er det for hver enkelt landmand mest reelle.

Det undrer mig, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen ikke kan forstå bestemmelsen om „indtil 50 øre pr. kg i gennemsnit“. Jeg synes, den er ret klar — det kan man altid have tilbøjelighed til at mene, når man selv har skrevet den, ikke sandt? Bestemmelsen går ud på, at man aldrig må tage mere end 50 øre pr. kg i gennemsnit over Englandsprisen i løbet af en vis tid — i lovforslaget er nævnt 2 år. Jeg tror, det er noget, der er forholdsvis nemt at praktisere. Det kan godt ske, at man i begyndelsen kommer til at tage for meget, så at man altså ikke kan tage noget til allersidst, men egentlig tror jeg ikke, det kommer til at foreligge.

Over for det ærede medlems ønske om repræsentation af hans parti i landbo-kommissionen kan jeg sige, at jeg har overvejet spørgsmålet og besluttet at opfordre det ærede medlems parti til at udpege et medlem til denne kommission. I øvrigt kan det godt være, at de medlemmer, der kommer ind fra nu af, får et lille ekstra arbejde med at sætte sig ind i, hvad der er sket; det er ikke så helt lidt, men jeg regner